

сѫщо така става и съ ратан-ты и слугыни-ты, или кога ся вози торъ. Така ся изгубва една чисть оть дена само съ ходъ и търчяніе, за кое-то врѣмѧ можеше да ся изработи толкова полезна работа. За това лутаніе на ратан-ты трѣбва да ся плаща, и пакъ нѣма никаква полза оть тука. И така колко-то врѣмѧ ся изгубва по това праздно лутаніе, толкова по-малко на день ся изработва. Мнозина оть васть не смѣшть да купиятъ по-вече земїж само оттова, защо-то и онова шо има, пакъ не може да му сподвые ако и малко да было то! Нанстинж, оть таково лутаніе много врѣмѧ ся губи, кога всичкы-ты ви нивы быхж наедно мѣсто, то вы тогъива щахте да можете съ сѫщи-ты хора, и въ сѫщо-то врѣмѧ още единъ пѣтъ толкова земїж да изработвате, колкото имате сега, и щахте да бѣдете толко съ по-богати.

Селяне-ти отговорили: то е все право, нѣ то не може инакъ да стане, защо-то нива-та не ся дава да ся носи на грѣбъ, та да ся прѣнесе другадѣ.

Боянъ отговорилъ: това ви е вѣзможно само ако щете. Нѣ, сега имате планъ за всичкѣ-тѣ ни земїж, и всякой знае, колко е голѣмо всяко негово кѣсче земя. Азъ ви казвамъ, че работата-та, истинж, има много трудъ, ала все пакъ може да бѣде лесно; на какъ: вые можете тиля распрыснѣти кѣсчета едно съ друго да си размѣните така, шо-то всякой да има земїж-тѣ си на единъ кѣсъ. Нека всякой ся споразумѣе съ сѣда си за това. Нека единъ-тѣ да плати на другий-тѣ, ако бы негова-та земя да има вѣкоож крачкѣ по-вече оть земїж-тѣ на другий-тѣ. Ако единъ или другъ оть помежду вы при промѣнкѣ-тѣ си докачи малко и загуби, то оть другож странж двойно добыва оть това, че ще си има земїж-тѣ на единъ цѣлъ кѣсъ вкупъ. Ако не можете да ся изравните и погодите помежду-си, то привикайте правы хора, на кои-то имате вѣрж, да ви прѣсѣдять право, или си мѣтнете жребіе. Азъ ви казвамъ, не дѣйте да ся уплашите и не дѣйте съ това да ся задоволявате, че така си было оть старинж. Трѣбва, братія, да ся гледа вече на това, какъ да станете по-имотни и по-богати, па и безъ голѣмы мжки.

Боянъ като свѣршилъ прикаскѣ-тѣ си, селяне-ти ся разишли съ клатеніе главж. Истинж, всякой позналъ, че това было умно, ала не было вѣзможно да ся говорять.

Междуду това нѣкои-си зели да размышляватъ, кой кѣсъ